

16. நீட்களானந்தகுக்ஷன்

நின்னுடையி ராச்சியமோ நித்யத்துவ கைவல்லிய
நிதமார ணந்துதிக்கும்
நின்னுடைய நாமமோ சீவர்களை முத்தியி
னிறுத்திடு மகாமந்திரம்
நின்னுடைய வடிவமோ வதிரேக மறைதந்திர
நெடியகலை யாதியுணர்வு
நின்னுடைய சஸ்திரமோ விருளிக லறுக்குமிக
னீடுமெய்ஞ் ஞானசத்தி

நின்னுடைய வாகன மதோமாயை துவசமோ
 நிழனிலவு மூர்த்தமாயை
 நின்னுடைய வருவத்தி லணிகின்ற பொருள்களோ
 நிமிர்சீவ செல்வமூலம்
 நின்னுடைய விடவல மமர்ந்தவிரு சத்தியோ
 நிஜஞான நிகரில்கிரியை
 நின்னுடைய வடிநினைவர் வறிதடைவ தெங்ஙனோ
 நிட்களா னந்தகுகனே.

நின்னுடைய ராச்சியமோ ந்த்யத்தவ கைவல்லியம்
 ந்தம் ஆரணம் துதிக்கும்
 நின்னுடைய நாமமோ சீவர்களை முத்தியில்
 நிறுத்திடு மகா மந்திரம்
 நின்னுடைய வடிவமோ அதிரேக மறை தந்திர
 நெடியகலை ஆதி உணர்வு
 நின்னுடைய சஸ்திரமோ இருள் இகல் அறுக்கும் இகல்
 நீடு மெய்ஞ்ஞான சத்தி
 நின்னுடைய வாகனம் அதோமாயை துவசமோ
 நிழல் நிலவும் ஊர்த்த மாயை
 நின்னுடைய உருவத்தில் அணிகின்ற பொருள்களோ
 நிமிர்சீவ செல்வமூலம்
 நின்னுடைய இடவலம் அமர்ந்த இரு சத்தியோ
 நிஜ ஞான நிகர் இல் கிரியை
 நின்னுடைய அடிநினைவர் வறிது அடைவது எங்ஙனோ
 நிட்களா ஆனந்த குகனே.

உன்னுடைய நாடோ, நாள்தோறும் வேதங்கள் துதிக்கும் நிலையான முத்தியாகும்; உன்னுடைய திருப்பெயரோ ஆன்மாக்களை முத்தியில் இருக்க அருளும் மகாமந்திரம்; உன்னுடைய உருவமோ மேலான வேதம், ஆகமம், பெரிய கலை முதலியவற்றின் அறிவாகும்; உன்னுடைய வேற்படையான சஸ்திரமோ அறியாமை எனும் இருட்பகையை அறுக்கும் வலி மிகுந்த மெய்ஞ்ஞான சத்தியாகும்; உன்னுடைய வாகனமோ அதோ மாயையாகும்; கொடியோ ஒளி கொண்டுள்ள ஊர்த்துவ மாயையாகும்; உன்னுடைய திருவுருவத்தில் அணிகின்ற பொருள்களோ உயர்ந்த ஆன்மாக்கள் அடையும் செல்வங்கட்கு மூலமாகும்; உன்னுடைய இடம் வலம் அமர்ந்த

1. சத்த மாயையின் அதோபாகம் “அதோ மாயை” எனவும், ஊர்த்துவபாகம் “ஊர்த்த மாயை” எனவும் கூறப்பட்டன.

சத்தியோ உண்மையான ஞானசத்தியும் ஒப்பில்லாத கிரியா சத்தியும் ஆவர். உன்னுடைய திருவடிகளை நினைப்பவர் சிறுமை அடைவது எப்படி? நிட்களானந்த குகனே!

1

பரமநின் வடிவையென் பூழ்திவிழி காணாத
 பழுதுள்ள தேனுநீளம்
 பயிலோதை கேட்டுமணி யொன்றம்ப ருண்டென்று
 படுநிச்ச யங்கோடல்போல்
 விரிககன வெளியிலே கதிர்மதி யுடுக்கருமில்
 விபுலத்தொர் வித்திலெண்ணில்
 விளைவும்வெள் ளென்புதசை பொலிவிக்கிர கத்தில்
 விசித்திர மாகவைந்து
 கருவிகளு முட்சொப்ப னத்துருவு மாகநனி
 காண்கின்ற குறிகளாலோர்
 கத்தனுண் டெனுநிச்ச யங்கொண்ட நானுமிக்
 காசினி விரும்பிமுடிவில்
 நிரயவதி காரமற லிக்குமுன் னேழைபோ
 னிற்பனோ வொப்பிலாத
 நிமலபரி பூரணப் பிரமப்பிர காசமே
 நிட்களா னந்தகுகனே.

பரம நின் வடிவை என் பூழ்தி விழி காணாத
 பழுது உள்ளதேனும் நீளம்
 பயில் ஓதை கேட்டு மணி ஒன்று அம்பர் உண்டு என்று
 படு நிச்சயம் கோடல் போல்
 விரிககன வெளியிலே கதிர்மதி உடுக்கரும் இவ்
 விபுலத்துவர் வித்தில் எண்ணில்
 விளைவும் வெள் என்பு தசை பொலி விக்கிரகத்தில்
 விசித்திரமாக ஐந்து
 கருவிகளும் உள் சொப்பனத்து உருவும் ஆக நனி
 காண்கின்ற குறிகளால் ஒர்
 கத்தன் உண்டு எனும் நிச்சயம் கொண்ட நானும் இக்
 காசினி விரும்பி முடிவில்
 நிரய அதிகார மறலிக்குமுன் ஏழைபோல்
 நிற்பனோ ஒப்புஇலாத
 நிமல பரிபூரண பிரமப் பிரகாசமே
 நிட்களா னந்த குகனே.

2. பூழ்தி : தசை, ஊன்; பி. நிகண்டு காண்க.

ஒப்புமை இல்லாத குற்றமற்ற முழு நிறைவான பிரமப் பேரொளியே! தூல விழி காணமுடியாத குறையுள்ளதாயினும் நெடுந்தூரம் செல்லும் ஒலியைக் கேட்டு மணி ஒன்று அவ்விடம் உள்ளது என்று மிகுந்த உறுதி கொள்வதுபோல், பரந்த ஆகாய வெளியிலே சூரியனும், நிலவும், நட்சத்திரங்களும், இம்மண்ணுலகில் ஒரு விதையில் அளவில்லா விளைவும், வெண்மையான எலும்புகளும், மாமிசமும் விளங்கும் உருவத்தில் விசித்திரமாக மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என ஐம்பொறிகளும், அகத்தில் சொப்பனத்தில் உருவமும் ஆக நன்கு காண்கின்ற குறிகளால் ஓர் இறைவன் உண்டு எனும் உறுதிகொண்ட நானும், இவ்வுலக வாழ்வை விரும்பி முடிவில் நரக உலக அதிகாரமுடைய இயமனுக்கு முன்னே ஒன்றும் செய்ய இயலாதவன் போல் நிற்பேனோ? (நிற்க விரும்பேன்).

2

வறிஞனொரு வன்செல்வ வந்தனா வதுகண்டு
 மாவழுக் காறுகொள்வோர்
 மாதவ மிலாவொருவ னத்தவந் தனிநாளு
 மல்குவது கண்டன்னவா
 றறிவினின் மதித்தழுக் காறுகொண் டவ்விரத
 மயர்வதற் குள்ளபடியே
 ஆதரங் கொள்கிலா ரிதனைநுண் ணுணர்வுளோ
 ராயினிதின் மட்டுமேதோ
 செறிவுநுவன் மோசமொன் றுண்டென்ன வறிவரித்
 தீர்வையை யுணர்ந்துமினிநான்
 தேயவிவ காரத்தி னிற்பதெப் படிசொலாய்
 சிந்தித்த வாதிறம்பா
 நெறிகொடுத் தருளின்ப மீதூர வருடியென்
 னெஞ்சுகுடி கொண்டபொருளே
 நினைவினுக் கெட்டாத நிலையிடை விளங்கமல
 நிட்களா னந்தகுக்கனே.

வறிகுன் ஒருவன் செல்வ அந்தன் ஆவது கண்டு
 மா அழுக்காறு கொள்வோர்
 மாதவம் இலா ஒருவன் அத்தவம் தனில் நாளும்
 மல்குவது கண்டு அன்னவாறு

அறிவீனில் மதித்து அழுக்காறு கொண்டு அவ்விரதம்
 அயர்வதற்கு உள்ளபடியே
 ஆதரம் கொள்கிலார் இதனை நண் உணர்வுளோர்
 ஆயின் இதில் மட்டும் ஏதோ
 செறிவு நவல் மோசம் ஒன்று உண்டு என்ன அறிவர் இத்
 தீர்வையை உணர்ந்தும் இனி நான்
 தேய விவகாரத்தில் நிற்பது எப்படி சொலாய்
 சீந்தித்தவா(று) தீறம்பா
 நெறி கொடுத்து அருள் இன்பம் மீதர அருள்தி என்
 நெஞ்சு குடி கொண்ட பொருளே
 நினைவினுக்கு எட்டாத நிலையிடை விளங்கு அமல
 நிட்களஆனந்த குக்னே.

நினைவிற்கு எட்டாத நிலையில் விளங்கும் குற்றமற்ற
 நிட்களானந்த குக்னே! ஏழை ஒருவன் செல்வமுடையவன் ஆவது
 கண்டு மிகுந்த பொறாமை கொள்வோர், பெருந்தவம் இல்லாத
 ஒருவன் அத்தவத்தில் நாள்தோறும் பெருகுவது கண்டு அதுபோன்று
 தன் புத்தியில் நினைத்துப் பொறாமை கொண்டு, அத்தவத்தைச்
 செய்வதற்கு உள்ளபடியே விருப்பம் கொள்ளாதவர், இதனை
 நுண்மையான அறிவுளார் ஆராய்ந்தால் இதில் மட்டும் ஏதோ
 நெருக்கம் என்று சொல்லத்தக்க மோசம் ஒன்று உள்ளது என்று
 அறிவர். இம்முடிவை நான் அறிந்தும் இனி உலகப் பற்றில் ஈடுபடுவது
 எவ்வாறு? சொல்லாய்! என் இருதயத்தில் குடிகொண்டுள்ள
 பரம்பொருளே! நான் நினைத்தவாறு மாறுபடாத வழியைக் கொடுத்து
 உனது அருளின்பம் மிகுதியாகும்படி அருள்புரிவாயாக! 3

தேவார பாராய ணம்பணிச் சிலர்தொண்டு
 செய்துசிலர் பத்திமையுடன்
 சிவசரித் திரமதே கேட்டனு தினஞ்சிலர்
 திருந்துசிவ விரதமெல்லாம்
 ஆவலொ டிழைத்துட றுறந்துசிலர் மாயக்கி
 யாதிகள் குயிற்றிச்சிலர்
 அன்பருக் குத்தொண்டு செய்துசிலர் மானதம
 தாகவந் தித்துச்சிலர்
 பாவினம் பாடிப் புகழ்ந்துசிலர் மந்திரம்
 பரவிச் செபித்துச்சிலர்
 பாளிற விபூதியிற் பேரன்பு கொண்டுசிலர்
 படர்கா லடக்கிச்சிலர்

நீவரிய மும்மல மிகந்துகுரு வருணெறியி
 னின்றுசிலர் கதியெய்திய
 நிலைமைக ளனைத்துமுன் பேரருள் விலாசமே
 நீட்களா னந்தகுகனே.

தேவார பாராயணம் பணிச் சிலர் தொண்டு
 செய்து சிலர் பத்திமையுடன்
 சிவசரித்திரம்அதே கேட்டு அனுதினம் சிலர்
 திருந்து சிவ வீரதம் எல்லாம்
 ஆவலொடு இழைத்து உடல் துறந்து சிலர் மாயக்கி
 யாதிகள் குயிற்றிச் சிலர்
 அன்பருக்குத் தொண்டு செய்து சிலர் மானதமது
 ஆக வந்தித்துச் சிலர்
 பாவினம் பாடிப் புகழ்ந்து சிலர் மந்திரம்
 பரவிச் செபித்துச் சிலர்
 பால்நிற விபூதியில் பேரன்பு கொண்டு சிலர்
 படர் கால் அடக்கிச் சிலர்
 நீவுஅரிய மும்மலம் இகந்து உருகு அருள்நெறியில்
 நின்று சிலர் கதி எய்திய
 நிலைமைகள் அனைத்தும் உன் பேரருள் விலாசமே
 நீட்களானந்த குகனே.

நீட்களானந்த குகனே! சிலர் தேவாரப் பதிகங்களைப் பாராயணம் செய்வர்; சிலர் இறைத் தொண்டு செய்வர்; சிலர் மிகுந்த பத்தியுடன் சிவபுராணத்தையே கேட்பர்; சிலர் நாள்தோறும் செம்மைப்படுத்தும் விரதங்கள் எல்லாம் மிக மேற்கொள்வார்; சிலர் உடல் பற்றை விடுவர்; சிலர் மாய மேன்மைகள் புரிவர்; சிலர் அடியார்க்குத் தொண்டு புரிவர்; சிலர் மனத்தில் தியானிப்பர்; சிலர் பாவினங்கள் பாடி இறைவனைப் புகழ்வர்; சிலர் மந்திரத்தைத் துதித்துச் செபிப்பர்; சிலர் பால் போன்ற வெள்ளை நிறத் திருநீற்றில் பேரன்பு கொள்வார்; சிலர் உள்ளும் புறமும் ஆக இயங்கும் பிராணனை அடக்குவர்; சிலர் துடைத்தற்கு அரிய மும்மலங்களை விட்டு உருகும் அருள் நெறியில் நின்று, நற்கதி அடைந்துள்ள நிலைமைகள் அனைத்தும் உன் பேரருள் விளையாட்டேயாகும்!

இந்தவுல கஞ்சதூர்ப் பூதங்க ளன்றியிறை
 யென்பதிலை யென்றுமேனாள்
 இசைத்தவுல காயதப் பாவிபெண் போகமே
 யின்பமா முத்தியென்றான்
 தந்துபுகல் புத்தரைங் கந்தநா சத்தையுஞ்
 சமணர்முக் குணவோய்வையுந்
 தகையில்பிர பாகர ரிருங்கன்ம வொழிவையுஞ்
 சமமதத் தவருருவையும்
 பந்தபா ஷாணமா மார்க்கிகளு ளழிவையும்
 பாற்கரிய ருயிரழிவையும்
 பாடுகிளர் சங்கிராந்த நெறியர்கர ணந்திரிபு
 பட்டசிவ கரணத்தையும்
 நிந்தையில் லாதபர முத்தியென் றார்களவை
 நிறைவாய கதியல்லவே
 நிஜானந்த மானவுணை யடைகின்ற கதிநிறைவு
 நிட்களா னந்தகுக்களே.

இந்த உலகம் சதூர்ப் பூதங்கள் அன்றி இறை
 என்பது இலை என்று மேனாள்
 இசைத்த உலகாயதப் பாவி பெண் போகமே
 இன்ப மா முத்தி என்றான்
 தந்துபுகல் புத்தர்ஐங் கந்த நாசத்தையும்
 சமணர் முக்குண ஒய்வையும்
 தகைஇல் பிரபாகரர் இருங்கன்ம ஒழிவையும்
 சமமதத்தவர் உருவையும்
 பந்த பாஷாண மார்க்கிகள் உள் அழிவையும்
 பாற்கரியர் உயிர் அழிவையும்
 பாடு கிளர் சங்கிராந்த நெறியர் கரணம் திரிபு
 பட்ட சிவகரணத்தையும்
 நிந்தை இல்லாத பரமுத்தி என்றார்கள் அவை
 நிறைவு ஆய கதி அல்லவே
 நிஜானந்தமான உன்னை அடைகின்ற கதி நிறைவு
 நிட்களானந்த குக்களே.

நிட்களானந்த குக்களே! இந்த உலகம், மண், நீர், நெருப்பு, காற்று எனும் நான்கு பூதங்கள் அன்றி இறைவன் என்பவன் இல்லை என்று முன்னாளில் உரைத்த உலகாயதம் எனும்

சமயத்தைச் சார்ந்த பாவிகள், பெண்ணோடு உடலுறவு கொண்டு அனுபவிக்கும் இன்பமே பெரிய முத்தி என்றார்கள். திரிபிடகம் என்னும் நூலைக் கூறிய புத்தர், உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானம் என்னும் பஞ்ச கந்தங்களின் அழிவையும், சமணர் அசுத்தமாயையின் குணத்தவமான சத்துவம், இராசதம், தாமதம் ஆகிய முக்குணங்களின் ஓய்வையும், பெருமையில்லாத பிரபாகரர் மதத்தார் காமிய கன்மமாகிய யாகம் முதலியன செய்தலும் பூர்வமும், விடுதலையும், நையாயிகர் எனும் சமயத்தார் (சமம மதத்தவர்= நியாயம் என்கிற வைதிக நூலுக்குரியதாகும்) உருவையும், பற்றையுடைய பாஷாண மதத்தவர் (பாஷாணம் - கல்) கருவி கரணங்கள் அழிவையும், பெருமை விளங்கு சாங்கிராந்த வாத சமயத்தார், உப்பளத்தில் பட்ட துரும்பு உப்பாவது போலப் பசு கரணங்கள் பதிகரணங்களாக மாறுவதையும், குற்றமில்லாத பரமுத்தி என்றார்கள். அவை முழுமையான உயர்கதி அல்லவே! நிஜானந்தமான உன்னை அடைகின்ற உயர்கதியே முழு நிறைவாகும்!

5

எடுத்ததூ லத்தினை விடுத்தரிய பரகதியை
யெய்துநெறி யுண்டென்பதற்
கேனாதி மெய்ப்பொருளர் பெருமிழலை யார்கரி
யெடுத்ததூ லத்தொடருடான்
அடுத்தமுத முற்றதற் காருரர் சோதியி
லடைந்ததற் கமணசிங்கம்
அமலலிங் கத்துழி யடைந்ததற் காளரைய
ராக்கைவே றாயதற்கு
நடித்ததிரு நந்தனார் சாட்சிமுத் தாவரமு
ஞாலமிசை வீழாமலே
ஞானவெளி யுற்றதற் கேசில்ககர் வாதலூர்
நாயனார் கரியாமுப
நிடத்தின்முடி வானவெம் பெருமவிலை களிவலை
நினைக்குமெற் கேதுவருமோ
நித்ததக ராலய சிதானந்த சோதியே
நிட்களா னந்தகுகனே.

6. இத்திருப்பாடலில் வருமுடிபுகள் - அவரவர் சரித்திரங்களை நம்பிய ஞான்று கூறிக் கொண்டவைகளா மென்க.

எடுத்த தூலத்தினை விடுத்து அரிய பரகதியை
 எய்து நெறி உண்டு என்பதற்கு
 ஏனாதி மெய்ப்பொருள் பெருமீழலையார்கர்
 எடுத்த தூலத் தொடருள் தான்
 அடுத்து அமுதம் உற்றதற்கு ஆரூர் சோதியில்
 அடைந்ததற்கு அமணசிங்கம்
 அமல லிங்கத்துழி அடைந்ததற்கு ஆள் அரையர்
 ஆக்கை வேறு ஆயதற்கு
 நடித்த திருநந்தனார் சாட்சி முத்தாவரமும்
 ஞாலமீசை வீழாமலே
 ஞானவெளி உற்றதற்கு ஏசில் சுகர் வாதவூர்
 நாயனார் கரியாம் உப
 நடத்தின் முடிவு ஆன எம்பெரும இவைகளில் உனை
 நினைக்கும் எற்கு ஏது வருமோ
 நித்த தகராலய சிதானந்த சோதியே
 நிட்களானந்த குகனே.

நித்த தகராலய சிதானந்த சோதியே! நிட்களானந்த குகனே!
 எடுத்த தூல உடம்பினை விட்டு அரிய மேலான கதியை அடைதற்கு
 உரிய நெறி உள்ளது என்பதற்கு ஏனாதி நாயனார், மெய்ப்பொருள்
 நாயனார், பெருமீழலைக் குறும்ப நாயனார் ஆகிய நாயன்மார்கள்
 சான்றாவர். எடுத்த தூல உடம்புடன் தான் சென்று முத்தி பெற்றதற்கு
 நம்பி ஆரூர் என்னும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும், திருமண
 வேள்வித்தீயில் கலந்து முத்தி அடைந்ததற்கு, அமணரை வாதில்
 வென்ற சிங்கமான திருஞானசம்பந்த நாயனாரும், குற்றமற்ற
 இலிங்கமூர்த்தியில் கலந்து முத்தி பெற்றதற்கு ஆளுடைய அரசான
 திருநாவுக்கரசரும் சான்றாவர். தம் உடம்பு வேறாகி முத்தி
 அடைந்தமைக்குத் திருநந்தனார் சான்றாவர். மூன்று உடம்புகளும்
 பூமியில் வீழாமலே ஞானவெளியில் (பரமுத்தி) கலந்ததற்குக் குற்றம்
 இல்லாத சுகர், திருவாதவூரடிகள் சான்றாவர். உடநிடதங்களின்
 முடிவான பொருளாக விளங்கும் எம்பெருமானே! இவைகளில்
 உன்னை நினைக்கும் எனக்கு ஏது வருமோ? அறிகிலேன்! 6

காமமுத லியவிடுத லியமமவ் வாசனை

கதிக்கா தகற்றனியமம்

காசினிரு பாதிம தாயுறைத வாதனங்

கடமடா திகளைமெய்யாக்

காமுறு மனத்தையிரு தயகுசே சயமதிற்
 கட்டுவது பிராணாயமம்
 கட்டுநிலை யிற்றுய ரிலாதுணர்வை நேடல்குழ
 கப்பிரத் தியாகாரநல்
 நேமமொடு பரமென்னு முன்கணுயர் மனதினை
 நிறுத்துவது நிமிர்தாரணை
 நிஜரூப மாயுன்னை நாடுத றியானமோர்
 நேர்மையொ டகம்புறத்தும்
 நேமமின் றொளியாக நிற்பது சமாதியென
 நிச்சயஞ் செய்யுநெறிநான்
 நின்றுய் வொருநீ கடைக்கணித் தருள்செயாய்
 நீட்களா னந்தகுகனே.

காமம் முதலிய விடுதல் இயமம் அவ்வாசனை
 கதிக்காது அகற்றல் நியமம்
 காகஇல் நிருபாதிகமதாய் உறைதல் ஆதனம்
 கடம் அடாதினை மெய்யாக்
 காமுறு மனத்தை இருதயகுசேசயம் அதில்
 கட்டுவது பிராணாயமம்
 கட்டுநிலையில் தயர் இலாது உணர்வை நேடல் குழ
 கப் பிரத்தியாகாரம் நல்
 நேமம் ஒரு பரம் என்னும் உன்கண் உயர் மனதினை
 நிறுத்துவது நிமிர்தாரணை
 நிஜரூபமாய் உன்னை நாடுதல் தியானம் ஓர்
 நேர்மையொடு அகம் புறத்தும்
 நேமம் இன்று ஒளியாக நிற்பது சமாதி என
 நிச்சயம் செய்யுநெறி நான்
 நின்று உய்ய ஒருநீ கடைக்கணித்து அருள்செயாய்
 நீட்களா ஆனந்த குகனே.

காமம், கொலை, பொய், களவு, இரவு (பிச்சை) ஆகியவற்றை
 விடுதல் இயமம்; அவற்றின் தாக்கம் தோன்றாமல் நீக்குதல் நியமம்;
 குற்றமில்லாத உறுதியான ஓர் நிலையில் இருந்து கொள்ளுதல்
 ஆசனம்; உடம்பும் பொருந்தாதனவும் ஆகியவற்றை உண்மையாக
 நினைத்து விரும்பும் மனத்தை இருதய தாமரை மலரில் கட்டுவது
 பிராணாயாமம்; 'கட்டு நிலையில் துன்பம் இல்லாது அறிவை
 நாடுதல் அழகிய பிரத்தியாகாரம்; நல்ல நியமத்துடன் பரம்பொருள்

என்னும் உன்னிடத்தில் உயர் மனத்தினை நிறுத்துவது உயர்ந்த தாரணையாகும்; மெய்வடிவமாக உன்னை நாடுதல் தியானம்; ஒரு நேர்மையுடன் உள்ளும் வெளியும் நியமம் இல்லாமல் ஒளியாக நிற்பது சமாதி என உறுதி செய்யும் நெறியில், நான் நின்று உய்திபெற நிப்களானந்த குகனே! ஒப்பற்ற நீ கடைக்கண் நோக்கம் செய்து அருள்வாயாக!

7

சம்பவ விநாசமா மலிகன்ம மாமலத்
 தளையெனும் பாசமெல்லாந்
 தத்துவப் பிரதான வறிவான சோதியது
 சனிசெய்ய வங்ஙன்மறையும்
 செம்பிலே புளியிடப் பிரகாச மாசுமது
 தினமுமிழை யாதுவிட்டாற்
 செறிகா எரிதம்பின்னு முறுமன் றோவிச்
 சிரேணிபோ னித்தவெண்ண
 மும்பிசகு றாநிட்டை யும்புரித னன்றம்பர்
 முதிர்கத்தி செய்தசெம்பு
 மூடமுக் கென்றுமே றாதிலகல் போலுறழ்வு
 முற்றிற் கெடாதியங்கும்
 நிம்பமுண் ணாதுபே ரின்பமுண் வெண்ணுவார்
 நெஞ்கணர்ந் தருள்பெருமவென்
 நெஞ்சைய முணர்ந்துநான் வேண்டறழ் வளித்தருடி
 நிப்களா னந்தகுகனே.

சம்பவ விநாசமா மலிகன்ம மாமலத்
 தளை எனும் பாசம் எல்லாம்
 தத்துவப் பிரதான அறிவான சோதி அது
 சனி செய்ய அங்ஙன் மறையும்
 செம்பிலே புளி இடப் பிரகாசமாகும் அது
 தினமும் இழையாது விட்டால்
 செறி காளிதம் பின்னும் ஊறும் அன்றோ இச்
 சிரேணிபோல் நித்த எண்ண
 மும்பிசகு உறா நீட்டையும் புரிதல் நன்று அம்பர்
 முதிர் சுத்தி செய்த செம்பு
 மூடு அழுக்கு என்றும் ஏறாது இலகல்போல் உறழ்வு
 முற்றில் கெடாது இயங்கும்

நிம்பம் உண்ணாத பேரின்ப உணவு எண்ணுவார்

நெஞ்சு உணர்ந்து அருள் பெரும என்

நெஞ்சையும் உணர்ந்து நான் வேண்டு உறழ்வு அளித்து அருளித்
நிட்கள ஆனந்த குகனே.

நிகழ்ச்சியின் நாசமாய் மிகுகின்ற கன்ம மலமும், ஆணவ மலமும் ஆகிய தளைகள் எனப்படும் பாசங்கள் எல்லாம், மெய் முதலான அறிவு எனும் சோதியானது ஒளிவீச அவ்விடத்தில் மறையும்; செம்பிலே புளியிட்டுத் துலக்கினால் அது ஒளியுடையதாகும்; அது தினமும் துலக்காதுவிட்டால் மீண்டும் களிம்பேறும் அல்லவா? இம்முறை போல் நித்த எண்ணமும் பிசகாத நிட்டையும் புரிதல் நன்று. அவ்விடம் முற்றுமாகச் சுத்தி செய்யப்பட்ட செம்பு அதனை மூடும் களிம்பு ஏறாது விளங்குதல் போல் உணர்வு முதிர்ந்தால் கெடாமல் செயல்படும். உலக இன்பம் என்னும் வேம்பை உண்ணாது பேரின்ப உணவு உண்ணுவார்களின் மனத்தை உணர்ந்து திருவருள்புரியும் பெருமானே! நித்களானந்த குகனே! என் மனத்தையும் உணர்ந்து நான் வேண்டும் உணர்வை அளித்தருள்வாயாக. 8

தேகாதி பிரபஞ்ச மாம்புறப் பற்றையுந்

தேகத்தி னுட்டேகமாச்

செறிகின்ற கரணாதி யாமகப் பற்றையுந்

திட்டமா விட்டவர்க்குப்

போகாத துக்கப் பிறப்பென்னும் விதைகளைப்

பொய்யாது நல்குகன்ம

பூருகத் திற்குவே ரறுதல்வே ளாண்மையே

பொய்யின்றி மெய்யாகிய

யோகேறி னோர்க்குமி லபிக்கின்ற பண்பிதே

யுன்னடிய னேனவைகளை

யூகித் துணர்ந்தற விடுத்தறா வானந்த

வோகையெய் தாதொழிவனோ

நீகாச மில்பரம வென்றுயர் தகித்திட

நெருப்பான தெய்வமுதலே

நித்தபரி பூரண வகண்டதத் துவபோத

நிட்களா னந்தகுகனே.

9. பூருகம் = மரம்; சூடாமணிநிகண்டு காண்க. நீகாசம் = ஒப்பு; நீ காச: அமரசிம்ஹ மெனும் நிகண்டு காண்க.

தேகம் ஆதி பீரபஞ்சமாம் புறப்பற்றையும்
 தேகத்தின் உள் தேகமாச்
 செறிகின்ற கரண ஆதியாம் அகப்பற்றையும்
 திட்டமாய் விட்டவர்க்குப்
 போகாத துக்கப் பிறப்பு என்னும் விதைகளைப்
 பொய்யாது நல்கு கன்ம
 பூருகத்திற்கு வேர் அறுதல் வேளாண்மையே
 பொய் இன்றி மெய்யாகிய
 யோகு ஏறனோர்க்கும் இலபிக்கின்ற பண்பு இதே
 உள் அடியனேன் அவைகளை
 ஊகித்து உணர்ந்து அறவிடுத்து அறா ஆனந்த
 ஓகை எய்தாது ஒழிவனோ
 நீகாசம் இல் பரம என் தயர் தகித்திட
 நெருப்பான தெய்வ முதலே
 நீத்த பரிபூரண அகண்ட தத்துவபோத
 நிட்களானந்த குகனே.

ஓப்பு இல்லாத பரமனே! எனது துன்பத்தை எரிக்க நெருப்பான
 தெய்வ முதற்பொருளே! நித்த பரிபூரண அகண்ட தத்துவ போத
 நிட்களானந்த குகனே! உடம்பு, தந்தை, மனைவி, மக்கள், தான்
 ஈட்டியவையும் முன்னோர் சொத்தும் ஆகியவற்றில் வைக்கும் பற்றுப்
 புறப்பற்றாகும்; விடயங்களைப் பற்றும் ஐம்பொறிகளும், மனம்,
 புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் எனும் அந்தக் கரணங்கள் நான்கும்
 ஆகியவற்றில் கொள்ளும் பற்று அகப்பற்றாகும். இவ்விரு
 பற்றுக்களையும் உறுதியாக விட்டவர்களுக்குப் போகாத துன்பமான
 பிறப்பு என்னும் விதைகளைப் பொய்க்காமல் தருகின்ற வினையாகிய
 மரத்திற்கு வேர் அறுதல் செவ்வேளின் வீரத்தினாலாகும். பொய்
 இன்றி மெய் ஆகிய யோகத்தில் உயர்ந்தவர்க்கும் அமைகின்ற பண்பு
 இதுதான். அவைகளை உள் அடியேன் ஊகித்து அறிந்து முற்றும்
 விட்டு அழியாத பேரின்ப மகிழ்வை அடையாது ஒழிவனோ? 9

பலபுருடர் போகத்தை நச்சுபொது மாதெனப்
 பலதேவ லோகபோகப்
 பரிவைநச் சாதுகற் புடையபெண் ணொப்பவொரு
 பரகதியை நச்சியிச்சை

திலமளவு மில்லாம லாங்கார மதனிற்
 செனித்தூதை யைப்போலவே
 திரிதரா நின்றகழன் மனதினை யடக்கிவரு
 திமிரம் பிளந்தருளினால்
 இலகியரு ளறிவிக்க வறிவிழி மலர்ந்துள்ளை
 யிடையறா மற்கண்டுகொண்
 டெந்நாளும் வாழ்வதே நல்லுத்தி யில்லுத்தி
 யேதுக்கு நித்திரையினும்
 நிலவுமுணர் வொன்றுமே துஞ்சா திருப்பதெனு
 நிச்சய மறிந்துமெந்தாய்
 நிறைகருணை யருணகிரி புகழ்பெரிய தெய்வமே
 நிட்களா னந்தகுகனே.

பலபுருடர் போகத்தை நச்சு பொது மாதானப்
 பலதேவ லோகபோகப்
 பரிவை நச்சாது கற்புடைய பெண் ஒப்ப ஒரு
 பரகதியை நச்சி இச்சை
 திலம் அளவும் இல்லாமல் ஆங்காரம் அதனில்
 செனித்து ஊதையைப் போலவே
 திரிதரா நின்ற கழல் மனதினை அடக்கி வரு
 திமிரம் மீளந்து அருளினால்
 இலகி அருள் அறிவிக்க அறிவிழி மலர்ந்து உன்னை
 இடையறாமல் கண்டு கொண்டு
 எந்நாளும் வாழ்வதே நல் உத்தி இல் உத்தி
 ஏதுக்கு நித்திரையினும்
 நிலவும் உணர்வு ஒன்றுமே துஞ்சாது இருப்பது எனும்
 நிச்சயம் அறிந்தும் எந்தாய்
 நிறைகருணை அருணகிரி புகழ்பெரிய தெய்வமே
 நிட்களா ஆனந்த குகனே.

இருக்கும் அறிவு ஒன்றே தூக்கத்திலும் உறங்காமல் இருப்பது
 என்னும் உறுதி அறிந்தும் எமது தந்தையே! நிறைந்த கருணையுள்ள
 அருணகிரிநாதர் புகழ்ந்த பெரிய தெய்வமே! நிட்களானந்த குகனே!
 பல ஆண்களின் இன்பத்தை விரும்பும் விலைமாதா என்னப் பல
 விண்ணுலக இன்பங்களை விரும்பாமல் கற்புடைய பெண்ணைப்

10. ஊதை = காற்று. உத்தி = யுக்தி என்னும் வடமொழி விகாரம்; யோசனையென்னும்
 பொருண்மைத்து.

போல், ஒரு மேலான கதியை விரும்பி ஆசை எள் அளவும் இல்லாமல் அகங்காரத்தில் பிறந்து காற்றைப் போலத் திரிகின்ற சுழலும் மனத்தினை அடக்கி, வருகின்ற அறியாமை இருளைப் பிளந்து அருளினால் விளங்கித் திருவருள் அறிவிக்க ஞானக்கண் தோன்றி, உன்னை இடையறாது கண்டு கொண்டு எந்நாளும் வாழ்வதே நல்ல உத்தியாகும். இஃதன்றி, இல்லாத உத்தி எதற்கு? 10

